

Saló del Parlament europeu

Un vot per a Europa

90 milions d'electors per a 434 diputats

«La vostra veu a Europa: el Parlament Europeu.» En nou llengües, les dels deus països de la Comunitat Europea, octavilles de color amb aquesta llegenda han estat distribuïdes a milions, de fa dos mesos. Es tracta de sensibilitzar cent noranta milions d'electors europeus, que representen dos-cents setanta milions de ciutadans d'Europa, per a les eleccions que tenen lloc dijous 14 de juny a la Gran Bretanya, Irlanda, Dinamarca i Holanda —amb un total de quasi seixanta milions d'electors— i diumenge 17 a la resta de països de la CEE, amb més de cent trenta milions d'electors.

Són les segones eleccions

Ernest UDINA

per sufragi universal al Parlament Europeu. Però també per segona vegada s'ha pogut comprovar en totes les campanyes electorals dels Deu que pesa més la situació política interior de cada país que no pas el vot per a l'Europa unida. Ja ha estat dit que es tracta de convertir les eleccions europees en un «test» nacional, més que no pas en un acte de futur per a la construcció d'Europa.

Fa ja vint-i-set anys que naixia, el 1957, arran del Tractat de Roma, la Comunitat Econòmica Europea del Carbó i de l'Acer. Ja des del 1952 es constituïa la primera Assemblea de diputats europeus. Haurien de passar vint-i-set anys per tal que s'arribàs a l'elecció democràtica, per sufragi universal,

del Parlament, amb seu ja a Estrasburg. Ja el 1972, el Consell europeu encarregava endegar el projecte d'una Unió Europea. Han hagut de passar, però, dotze anys per tal que el projecte dit Spinelli, pel nom del diputat italià que ha presidit els treballs de la Comissió que l'ha elaborat, fos aprovat, el passat febrer, pel Parlament Europeu, cosa que no vol dir pas que siga assumit pels governs dels Deu.

I és que a Europa els avanços es compten, si n'hi ha, per dècades. La crisi actual de la CEE, amb el rotund fracàs de les tres darreres reunions en la cimera del Consell europeu (reunió trianual dels caps de govern o d'estat, en el cas de França), ha estat definida pel president de la Comissió europea de Brussel·les, Gaston Thorn, com «una debacle més que no una crisi passatgera». No és solament l'actitud britànica, que vol gastar molt menys per Europa i exigeix el retorn de massa diners a parer dels altres, sinó el reflex d'anteposar contínuament en tota negociació els propis interessos estatals als de la construcció de la unió europea, especialment també per part de França, malgrat les boniques paraules europeistes dels seus dirigents, d'abans i d'ara.

Aquestes eleccions coincideixen amb el pitjor moment europeu des del Tractat de Roma. La veu del ciutadà europeu al Parlament, com diu la propaganda institucional, ensopega amb la dificultat de la llunyania d'un Parlament que té ben poques competències, fora del simple control del consell de ministres i de la Comissió de Brussel·les de la CEE. Però els 434 diputats d'Estrasburg han treballat en la difusió de la idea de la unitat

europea i en la condemna, en nom de la democràcia, dels abusos de tants règims dictatorials arreu del món. Si bé l'obra d'aquest Parlament és poc coneguda i no gens concreta en la vida diària dels ciutadans europeus, representa, però, ben bé, almenys en els seus projectes i especialment el de la Unió Europea o projecte Spinelli citat abans, el desig que mostren totes les enquestes realitzades per la CEE: hi ha una clara majoria de ciutadans europeus que volen que es vaja cap a la constitució d'uns Estats Units d'Europa.

Unes eleccions on pesa, sobretot, la política interior de cada país

Ara com ara, això és un somni, però les segones eleccions al Parlament són un pas endavant per afirmar aquesta consciència davant la forta crisi econòmica i la pèrdua d'influència d'Europa al món. Malgrat que els partits de cada país s'esforcen a convertir-les només en un test pel que fa a la situació electoral davant de properes eleccions estatals.

Una bona participació, superior almenys al 62% de 1979, forçarà el Consell europeu, que es reuneix a Fontainebleau els dies 25 i 26 de juny, a trobar una solució als actuals problemes. El vot europeu s'escau en un moment decisiu per tal que la Unió Europea projectada al Parlament d'Estrasburg no torne a esdevenir paper mullat.